Do poczytania o technologii WCF (Windows Communication Fundation):

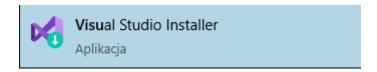
https://cezarywalenciuk.pl/blog/programing/category/wcf

https://docs.microsoft.com/pl-pl/dotnet/framework/wcf/whats-wcf

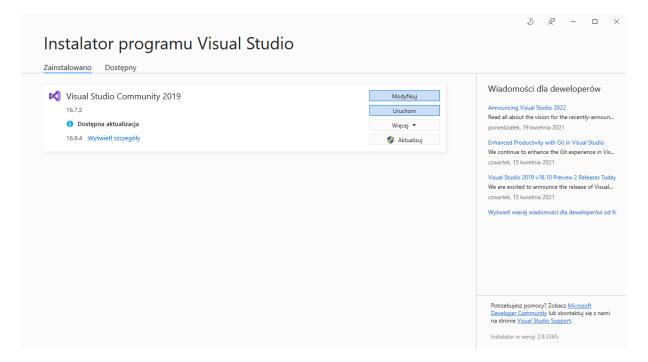
Aplikacja Postman:

https://www.postman.com/downloads/

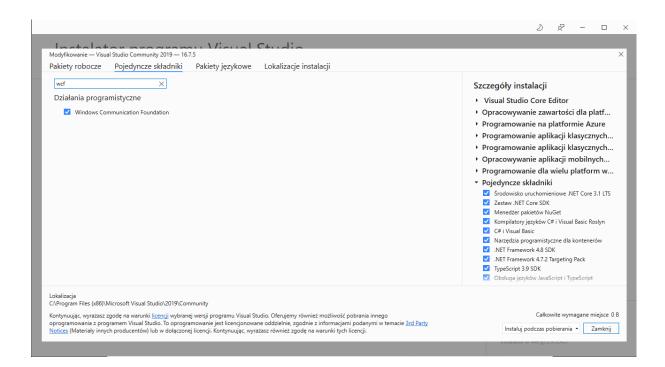
Uruchamiamy Visual Studio Installer:

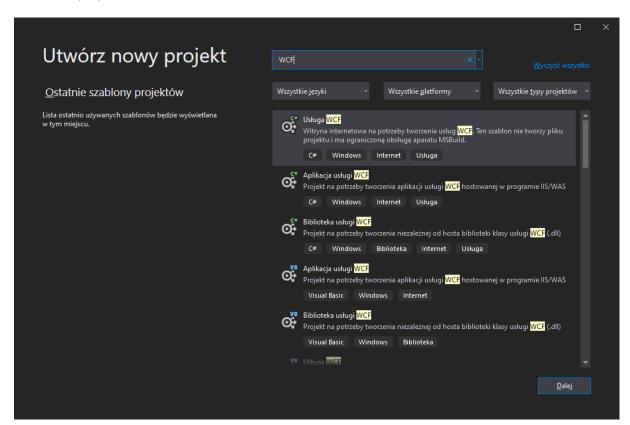
Klikamy przycisk "Modyfikuj":

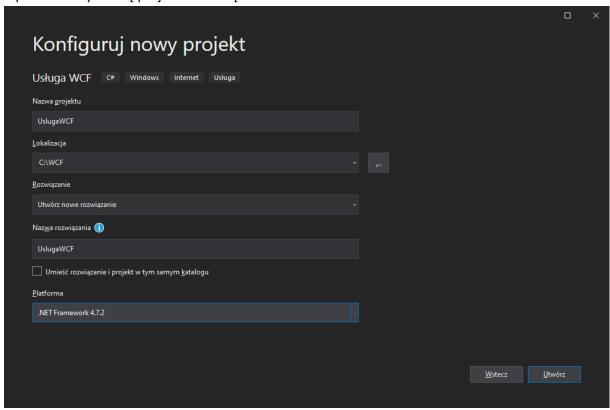
Następnie z zakładki "Pojedyncze składniki" instalujemy "WCF":

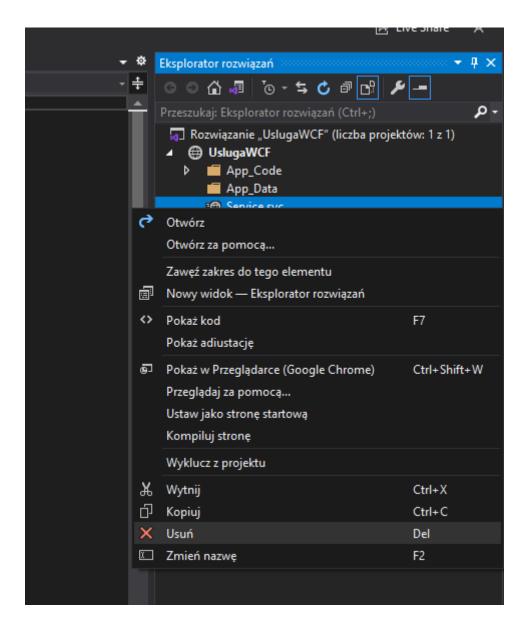
Tworzenie projektu WCF:

Wprowadzamy nazwę projektu i rozwiązania.

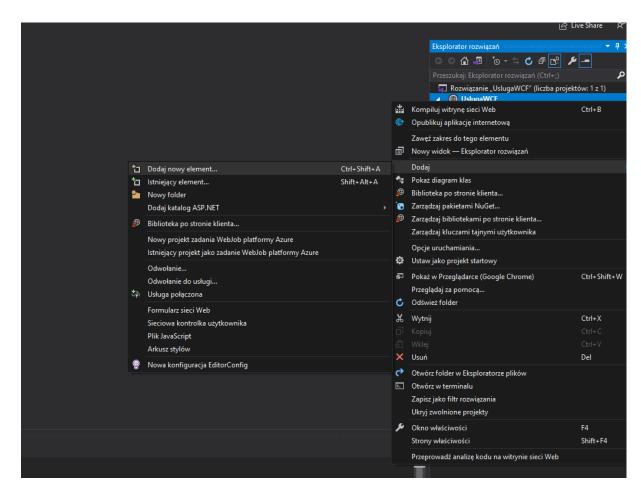

Usuwamy domyślną usługę (oraz oba pliki w App_Code)

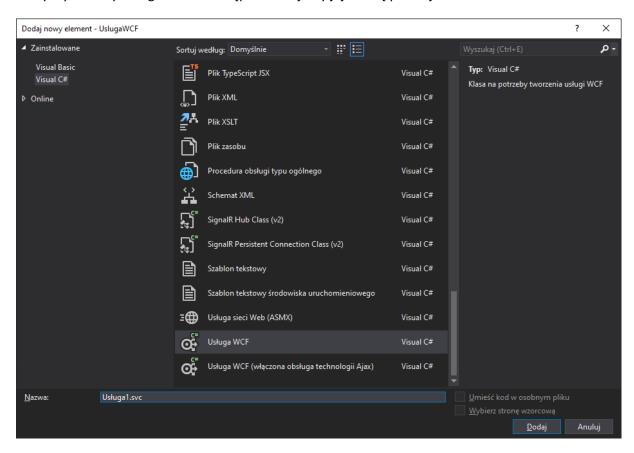

Dodajemy nową usługe:

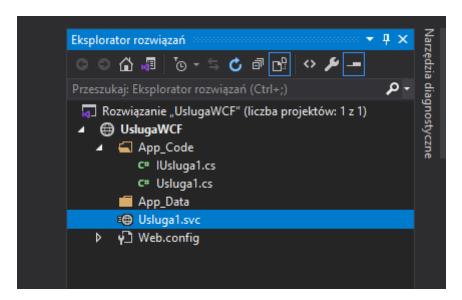
Klikamy PPM n a nazwie projektu i wybieramy Dodaj > Dodaj nowy element...

Z listy wybieramy Usługa WCF a następnie nadajemy jej nazwę poniżej:

Widok po dodaniu usługi:

Interesują nas pliki CS. Plik Usługa1.cs to plik z klasą, w której implementować będziemy nasze funkcje. Plik IUsługa1.cs to interfejs, który musi spełniać klasa Usługi1. Uproszczając interfejs ten zawiera listę nagłówków publicznych funkcji z klasy Usługa1.

Interfejsów używa się z dziedziczeniem. Pełnią one zazwyczaj role swego rodzaju umowy, którą klasy muszą spełniać. Programista tworząc interfejs wprowadza tam listę metod które muszą zostać zaimplementowane przez klasę. (Do poczytania: dziedziczenie, polimorfizm, dependenci inversion, dependenci injection).

Przyjmuje się konwencje nazywanie interfejsów zaczynając od dużej litery I.

Przykład:

Powyższy interfejs wymusza na każdej klasie, która z niego dziedziczy by ta implementowała te dwie publiczne(!) metody.

Dziedziczymy z interfejsu:

Jak widać nazwa interfejsu jest podkreślona na czerwono gdyż nie jest on zaimplementowany.

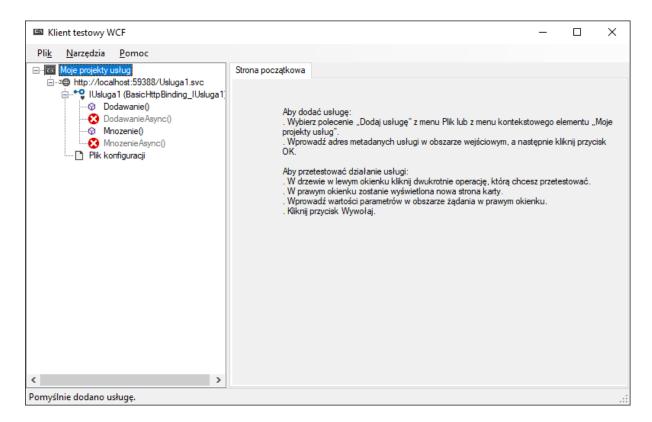
Zaimplementowanie tylko części interfejsu nie powoduje, że błąd znika.

Po implementacji wszystko jest OK.:

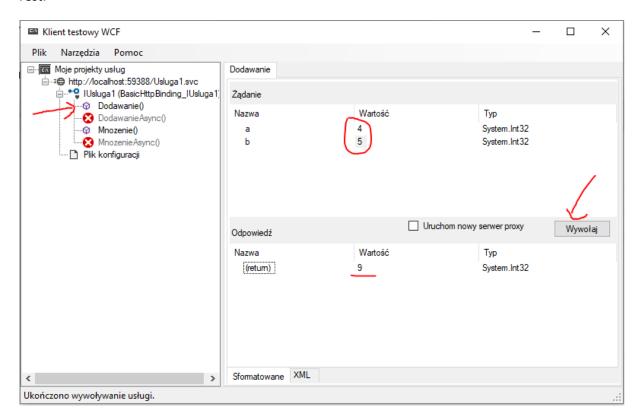
Dodatkowo WCF do działania wymaga nadania metodą wystawionym publicznie atrybutu: [OperationContract].

Możemy to zrobić w interfejsie.

Zapisujemy, zamykamy oba pliki i klikamy F5. Dostajemy takie okienko:

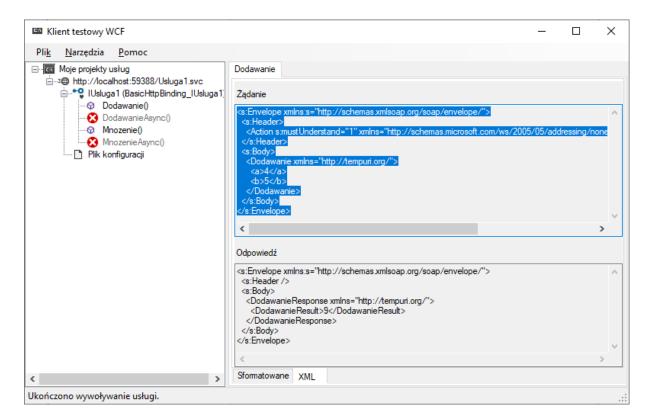

Test:

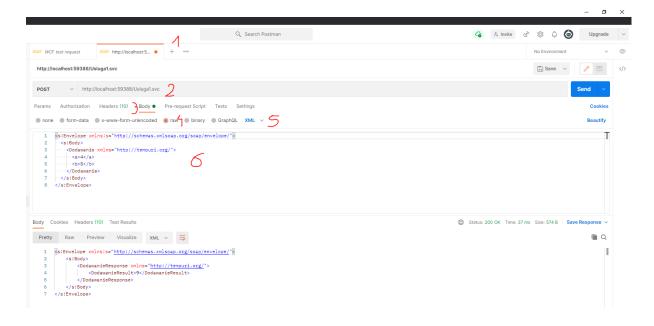

Testowanie w programie POSTMAN:

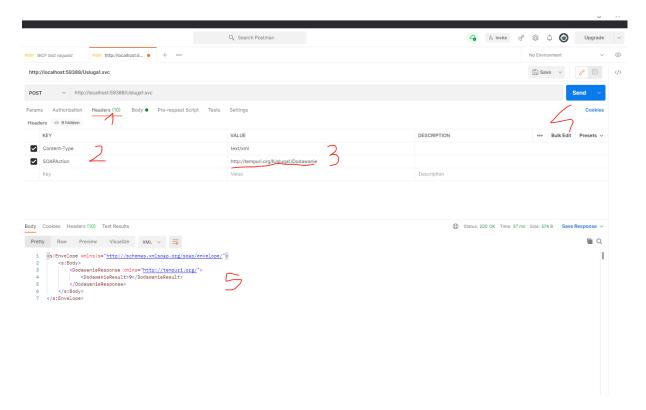
W powyższym kliencie w zakładce XML mamy żądanie xml, które wykorzystamy w POSTMANie:

Uruchamiamy POSTMAN.

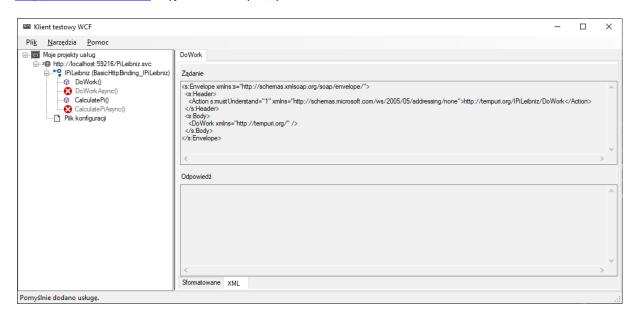
W pasek adresu wpisujemy adres z powyższego klienta. Wybieramy odpowiednie ciało żądania i wprowadzamy takie samo jak w kliencie bez sekcji header.

Przechodzimy do nagłówków i dodajemy dwa jak na obrazu z tym, że adres w drugim nagłówku to ten sam adres z XML z sekcji HEADER.

Na końcu wysyłamy żądanie i otrzymujemy odpowiedź w xmlu.

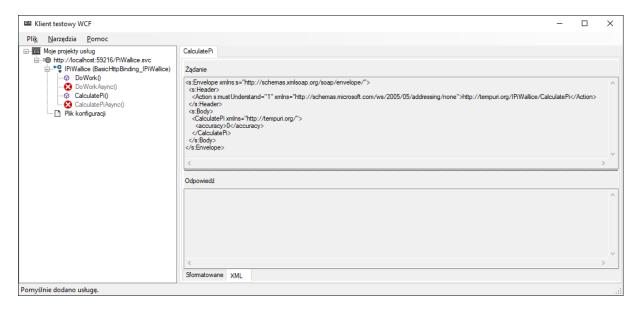
Zadanie 1: Przetestuj Endpoint z poniższego obrazka przy pomocy aplikacji Postman. Zamiast http://localhost:59216 użyj adresu: https://pwirit.azurewebsites.net

Endpoint ten spełnia poniższy interfejs oraz zwraca liczbę PI.

Zadanie 2:

Zmodyfikuj otrzymany kod klienta by uzyskać dostęp do poniższego endpointa. Adres zmodyfikuj jak powyżej. Dodaj także możliwość dynamicznego pobierania i ustawiania parametru accuracy.


```
Konsola debugowania programu Microsoft Visual Studio
Wywołuje
Wynik: 3.1415826535897198
Koniec
```